



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobkyně: M. D., nar. X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 6. 2024, X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo rozhodnuto ve věci námitek proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 3. 2024, č. j. X, tak, že námitky byly zamítnuty a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno. V řízení před správními orgány byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

II. Podání účastníků

2. V podané žalobě žalobkyně namítla, že se napadené rozhodnutí, ani posudek vypracovaný v řízení o námitkách, nijak nevypořádaly s jejími námitkami a pouze převzaly závěry rozhodnutí a posudku správního orgánu prvního stupně, námitky žalobkyně byly zcela ignorovány. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné a posudek vypracovaný v řízení o námitkách neúplný. Není z něj patrné, jakým způsobem byla vypočtena konkrétní procentuální míra poklesu pracovní schopnosti, v rozhodnutí i posudku absentuje zkoumání poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, což vzbuzuje dojem, že míra poklesu pracovní schopnosti byla určena odhadem náhodně. K tomu odkázala na obsah lékařských zpráv a na své zdravotní problémy s tím, že má dokončené pouze základní vzdělání a může vykonávat pouze fyzicky náročnější zaměstnání, což jí ale znemožňuje její zdravotní postižení. Namítla i, že se posudek nezabýval tím, jakým způsobem se odráží nepříznivý zdravotní stav žalobkyně na její schopnosti získat a vykonávat zaměstnání s ohledem na dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost rekvalifikace, tj. nebyl zohledněn § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Závěrem žaloby uvedla, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno na základě dostatečně spolehlivě zjištěného skutkového stavu, neboť posudek byl v námitkovém řízení vydán, aniž by lékař osobně vyšetřil žalobkyni.
3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že je v řízení vázána posudkem Institutu posuzování zdravotního stavu, neboť se jedná o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Posudek Institutu splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi. K prokázání zdravotního stavu navrhla zpracování posudku posudkovou komisí MPSV.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná.
5. Žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správního spisu vyplývá, že lékařem Institutu pro posuzování zdravotního stavu byl dne 17. 10. 2023 vyhotoven posudek o invaliditě, dle něhož se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s poklesem její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 % bez navýšení dle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. V řízení o námitkách byl dalším lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu vypracován posudek o invaliditě, dle něhož se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, taktéž bez navýšení dle § 3 téže vyhlášky.
7. Krajský soud nechal vypracovat posudek PK MPSV (posudek ze dne 18. 11. 2024), který byl proveden u jednání soudu jako důkaz. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise, lékaře z oboru neurologie a tajemníka. Žalobkyně byla jednání přítomna, ale s posudkovým závěrem nebyla seznámena. Soud před jednáním zaslal žalobkyni posudek na vědomí. PK MPSV vycházela při zpracování posudku z podkladové dokumentace, vč. pracovní Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

anamnézy a doplnění zdravotních zpráv, a dospěla k závěru, že u žalobkyně nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, tj. žalobkyně není invalidní.

8. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %.
9. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám a dle shora citované úpravy za tímto účelem pověří k posouzení zdravotního stavu žalobce (pokud žalobní námitky tímto směrem míří) posudkovou komisi MPSV. Posudek této posudkové komise, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013–22).
10. V případě invalidity musí být z posudku vždy zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotní dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, dále v něm musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav lze podřadit pojmu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, v jakém rozsahu v důsledku zdravotního postižení poklesla schopnost pracovní činnosti posuzovaného. Procentuální míru poklesu schopnosti pracovní činnosti podle charakteru zdravotního postižení pak komise hodnotí podle přílohy k právnímu předpisu, přičemž zdravotní postižení musí být zařazeno s ohledem na druh a intenzitu postižení pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku této přílohy, a současně musí být objasněno, proč v rámci zde stanoveného rozpětí komise určila míru poklesu pracovní schopnosti v dané výši. Dále musí být zvážena i závažnost dalšího nebo dalších zdravotních postižení pro možné zvýšení (nebo snížení) základního bodového ohodnocení a případně provedena i rámcová pracovní rekomandace (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012–19).
11. K tomu je třeba nejprve poznamenat, že při určení míry poklesu pracovní schopnosti nemá žalovaná žádný prostor pro správní uvážení. Jedná se o otázku posouzení zdravotního stavu (které závisí na využití odborných lékařských znalostí) dle kritérií zákona o důchodovém pojištění a vyhlášky o posuzování invalidity. V tomto ohledu je daná otázka předmětem plného soudního přezkumu za využití odborného podkladu v podobě posudku PK MPSV. Ostatně, pokud by tomu bylo jinak, meze přezkumu správního uvážení jsou mnohem užší. Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

– soud by správní uvážení nemohl nahradit vlastní úvahou a mohl by zkoumat pouze to, zda správní orgán při jeho aplikaci nevybočil z mezí stanovených ústavními principy, zejména zákazu libovůle, ochrany rovnosti a zákazu diskriminace a zachovávání lidské důstojnosti.

12. Žalovaná obecně nemá možnost jakkoliv hodnotit vhodnost právní úpravy a způsobu posuzování poklesu pracovní schopnosti dle vyhlášky o posuzování invalidity. Teoreticky není vyloučeno, aby krajský soud z určitých důvodů k některému ustanovení vyhlášky nepřihlédl, případně shledal dokonce rozpor zákona s ústavním pořádkem (a využil postupu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy), k tomu by však musely v konkrétní věci vést silné ústavně právní důvody, které v nyní projednávané věci soud nespaturuje.
13. Další podstatnou skutečností je, že soud je při hodnocení zákonnosti rozhodnutí žalovaného povinen vycházet ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání rozhodnutí správních orgánů (viz § 75 s. ř. s. – k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2017, č. j. 6 Ads 316/2016–28, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 Ads 289/2019–39).
14. Soud se proto zabýval tím, zda byly splněny požadavky na posouzení zdravotního stavu PK MPSV při zohlednění skutkového stavu, který zde byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
15. Při posouzení zdravotního stavu žalobkyně měla PK MPSV k dispozici jednak zprávy z spisu Institutu (doložené po projednání žádosti), a to neurologický nález -MUDr. B., ze dne 15. 7. 2024, poukaz na vyšetření ze dne 15. 6. 2023, 15. 7. 2023 a 25. 7. 2024, vyšetření z pohotovosti – MUDr. Š., ze dne 14. 7. 2024, a neurologický nález – MUDr. K., ze dne 25. 7. 2024, a dále listiny doložené k žalobě, a to neurologický nález - MUDr. K., ze dne 15. 5. 2024 a 25.7.2024, neurologický nález – MUDr. K., ze dne 15. 6. 2023, poukaz na vyšetření ze dne 15. 6. 2023, neurologický nález – MUDr. B., ze dne 15. 7. 2024, vyšetření z pohotovosti – MUDr. Š., ze dne 14. 7. 2024 a vyšetření z pohotovosti – MUDr. N., ze dne 1. 8. 2024
16. PK MPSV ve svém posudku dospěla ke shodným závěrům jako posudkoví lékaři při předcházejících posouzeních zdravotního stavu žalobkyně. Při zhodnocení dospěla posudková komise k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýraznějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10-20 %, posuzované byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 % s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl vertebrogenní algický syndrom s lehkým funkčním postižením.
17. V podrobnostech PK MPSV uvedla, že u posuzované byl prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který byl podmíněn chronickými bolestmi zad, přičemž dominovaly obtíže charakteru cervikobrachiálního syndromu levostranného s projevy nervosvalového dráždění a s propagací bolesti a parestezií do levé horní končetiny s maximem do 4. a 5.prstu. Dle zobrazovacích vyšetření, resp. NMR z 12/2023 byly v oblasti krční páteře prokázány degenerativní změny charakteru osteochondrosy, dále protruze plotének v rozsahu C4-7 a primárně užší páteřní kanál. Nebyly zachyceny žádné známky míšního útlaku. Bez zásadní progresse dle NMR 6/2024. Prostřednictvím EMG v 5/2023 verifikována lehká radikulopatie kořene C7 vlevo, bez postižení dalších kořenů, bez průkazu postižení n.medianus vlevo-tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

bez průkazu syndromu karpálního tunelu. Dle kontrolního EMG vyšetření z 7/2024 byl nález stacionární. Dle opakovaných neurologických vyšetření trval stacionární nález lehkého oslabení stisku a špetky levé ruky, posuzovaná udávala sníženou citivost 3.-5.prstu levé ruky, jinak normální nález. V oblasti krční páteře byl prokázán svalový spasmus v oblasti přechodu krční a hrudní páteře a omezení rotačních pohybů krční páteře. V oblasti bederní páteře nebyla zjištěna žádná závažná neurologická patologie, bylo přítomno omezení hybnosti bederní páteře v období exacerbace akutních obtíží- viz vyšetření na pohotovosti v 5/2024, kdy konstatováno lumbago - tedy prostá bolest zad v oblasti bederní páteře bez neurologické symptomatologie, dlouhodobě pak trvá omezení maximálního předklonu k zemi 0 20 cm, bez poruchy stoje a bez poruchy chůze, bez průkazu poruchy funkce svěračů. Případné další zdravotní obtíže ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí nebyly prokázány žádným vyšetřením.

18. Pokud jde o potíže, které prokazuje žalobkyně zdravotními zprávami vydanými po datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tak ty jak PK MPSV, tak soud nemohou v tomto řízení zohledňovat.
19. K omezení pracovní schopnosti žalobkyně PK MPSV uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl u posuzované prokázán bolestivý syndrom páteře na podkladě degenerativních změn, v oblasti krční páteře s projevy nervosvalového dráždění, v oblasti bederní páteře zcela bez neurologické symptomatologie. Stran funkčního postižení bylo tedy přítomno postižení více úseků páteře charakteru bolestivého omezení pohyblivosti daných úseků páteře, svalových dysbalancí a spasmů, v oblasti krční páteře pak s přítomností lehkého neurologického nálezu – lehká chronická radikulopatie C7 s poruchou citivosti v oblasti 4.-5. prstu prstu levé ruky a s lehkým oslabením stisku levé ruky. Objektivní nález neurologický včetně zobrazovacích a EMG vyšetření byl v čase stacionární, bez zásadní progresy stavu v čase. S těmito potížemi byla posuzovaná omezena pro manipulaci s těžkými břemeny, bylo vhodné vyvarování se prudkých pohybů a prochladnutí, některé denní aktivity tak mohly být vykonávány s obtížemi. Výslovně uvedla důvody, proč se v případě žalobkyně nejedná o středně těžké ani těžké funkční postižení
20. PK MPSV se detailně vyjádřila i k námitkám žalobkyně a uvedla, že omezení manipulace s těžkými břemeny, práce v dlouhodobě vynucených polohách a práce v chladu z důvodu bolesti zad je obecně platná pro všechny vertebropaty a jsou posudkově zohledněna ve zvolené položce 1b) vyhlášky s tím, že zdravotní stav posuzované pak nevytváří žádná další speciální omezení. Ve vztahu k „běžným denním činnostem“ uvedla, že se schopnost tyto vykonávat používá jako měřítko zlepšování či zhoršování zdravotního stavu v průběhu nemoci nebo po úrazu. Ze zdravotního stavu posuzované, resp. z opakovaně provedených neurologických vyšetření vyplývá, že zdravotní stav posuzované nevykazuje v čase žádnou významnou progresi a udávána snížená citivost 4.-5. prstu a snížená síla stisku končetiny není závažnou funkční poruchou celé končetiny a nelimituje zásadním způsobem možnost zapojení končetiny do běžných činností, není funkčně závažným narušením nebo ztrátou úchopové a manipulační schopnosti ruky. Ve zdravotní dokumentaci nebyl prokázán namítaný stav ztuhlosti krční páteře, posun bederních obratlů se zapříčiněním intenzivního tlaku na míchu a tím i tlaku na močový měchýř-žádne NMR vyšetření neprokázalo jakékoliv postižení míchy, rovněž nebyly objektivizovány poruchy funkce svěračů nebo močového měchýře, není přítomna trvalá ztuhlost krční páteře s nemožností pohybu. Rovněž žádné vyšetření neprokázalo ucpávání cév v rukou.

Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

21. Pokud jde o hodnocení snížení pracovní schopnosti žalobkyně o 20 %, PK MPSV odkázala na podrážení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně pod kapitolu XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10-20 % s tím, že samotné rozhodující postižení funkcí bylo posudkovou komisí zhodnoceno na dolní hranici rozpětí, ale s ohledem na absenci profesní kvalifikace posuzované je zvolena horní hranice rozpětí.
22. Obsah posudku PK MPSV je podrobný, úplný, přesvědčivý a přehledný.
23. Pokud jde o jednotlivé námitky žalobkyně, soud konstatuje, že posudek posudkové komise na ně odpovídá zcela jednoznačně. V případě první námitky, tj. v otázce výpočtu procentuální míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, posudková komise uvedla hodnocení procentní míry poklesu pracovní schopnosti ve vztahu ke zdravotnímu postižení žalobkyně (10 %) a zároveň hodnocení vlivu dosaženého vzdělání na pokles pracovní schopnosti žalobkyně ve vztahu k jejímu zdravotnímu postižení (navýšení poklesu pracovní schopnosti na 20 %). Hodnocení poklesu zdravotní schopnosti žalobkyně plně odpovídá podrážení jejího zdravotního stavu pod příslušnou kapitolu vyhlášky č. 359/2009 Sb., přičemž soud není oprávněn k posuzování odborné otázky hodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Jestliže tedy žalobkyně spatřovala deficity posudků a rozhodnutí správních orgánů v nedostatečném odůvodnění vyjádření míry poklesu pracovní schopnosti a v nedostatečném zohlednění jejího vzdělání, posudek posudkové komise tyto vady odstranil.
24. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.
25. Podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.
26. Podle § 3 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
27. Pokud jde o námitku, že se správní orgány nezabývaly možností aplikace § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., soud konstatuje, že použití prvního odstavce se žalobkyně nedomáhala. Pokud jde o druhý odstavec, posudková komise zhodnotila úroveň vzdělání a její vliv na pracovní schopnost žalobkyně ve vztahu k zdravotnímu postižení již v míře procentuálního poklesu pracovní schopnosti v rámci dané kapitoly. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že ani případné navýšení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně dle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. by nevedlo ke změně závěru o tom, že žalobkyně nebyla ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí invalidní.
28. Poslední žalobní námitka se týkala toho, že posudky v řízení před správními orgány byly vydány, aniž by došlo k osobnímu vyšetření žalobkyně posudkovým lékařem. V řízení před soudem byla žalobkyně posudkovou komisí osobně vyšetřena a ani vyšetření před komisí

Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

nemělo vliv na procentní hodnocení míry poklesu pracovních schopností žalobkyně. Soud proto ani v tomto bodě nevidí důvod ke zrušení žalobou napadených rozhodnutí.

29. Pokud jde o případné změny zdravotního stavu, které nastaly po 11. 6. 2024, ty nemohou být v tomto řízení s ohledem na § 75 s. ř. s. hodnoceny. Žalobkyni přesto zůstává zachována možnost podat novou žádost o posouzení invalidity s ohledem na případnou progresi jejích zdravotních obtíží.
30. S ohledem na vše uvedené dospěl soud k závěru, že předložený posudek splňuje parametry kladené na něj ustálenou judikaturou správních soudů. Posudkové hodnocení je z hlediska relevantních zdravotních omezení žalobkyně úplné a z hlediska souladu posudkových závěrů také přesvědčivé. Soud se ztotožňuje se závěry PK MPSV a žalované, že žalobkyně ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí nebyla invalidní.

IV. Závěr a náklady řízení

31. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ex lege (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 17. února 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.